

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

45. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

9. LISTOPADU 2014

Z obsahu:

Církev: Kristovo tělo
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 22. října 2014
- strana 2 -

Synoda o rodině
Mons. Jan Graubner
- strana 4 -

**Rodina a manželství
nebyly nikdy
tak napadány jako nyní**
- strana 5 -

**Manželství je
nerozlučitelné!**
- strana 5 -

„On vede, já jdu!“
Bl. Matka Marie Terezie
Bonzelová OSF
- strana 6 -

O modlitbě
Sv. Alfons Maria
z Liguori
- strana 8 -

**Poselství Benedikta XVI.
Univerzité Urbaniana:
Misijní poslání v pravdě**
- strana 9 -

**Když se chce člověk znovu
přetvořit**
Michael Gurtner
- strana 11 -

**Genderová teorie je
antropologická hereze**
- strana 12 -

**Vzpomínky
na papeže Pia X. (4)**
- strana 13 -

*„Vedle extrémních sociálních podmínek je podle většiny biskupů
hlavním kořenem rodinných problémů nedostatek víry.“
(Mons. Jan Graubner - str. 4)*

Mons. Jan Graubner s papežem Františkem na synodě o rodině v Římě

Církev: Kristovo tělo

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

22. října 2014 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Když se chce ozřejmit, že se nějaká skutečnost skládá z určitých vzájemně těsně spojených prvků, které tvoří celek, často se užívá obrazu těla. Počínaje apoštolem Pavlem, byl tento výraz aplikován na církev a uznán za její nejhlubší a nejkrásnější charakteristický rys. Dnes si proto položíme otázku: V jakém smyslu je církev tělem? A proč je definována jako „Kristovo tělo“?

V knize proroka Ezechiela je vylíčena trochu zvláštní a podmanivá vize, která je však schopna vlévat do našich srdcí důvěru a naději. Bůh ukazuje prorokovi údolí kostí, oddělených od sebe a vyschlých. Bezútěšná scéna... představte si údolí plné kostí. Bůh proroka žádá, aby nad nimi vzýval Ducha. A kosti se náhle začnou hýbat, přibližovat a spojovat, obrůstat nejprve šlachami, pak masem a vytvářet tak úplné tělo plné života (srov. Ez 37,1-14).

Ano, toto je církev! Pamatujte, dnes, až přijдете domů, vezměte si Bibli a přečtěte si tento krásný text z 37. kapitoly proroka Ezechiela. Toto je církev! Je to mistrovské dílo Ducha, který každému vlévá nový život Vzkříšeného a klade nás vedle sebe, aby jeden sloužil druhému a byl mu oporou, a tak z nás všech činí jediné tělo vytvářené společenstvím a láskou.

Církev však není pouze tělem vytvořeným v Duchu: Církev je Kristovým tělem! A není to jenom slovní obrat, ale opravdu jím jsme! Je to obrovský dar, který dostáváme dnem svého křtu! Ve svátosti křtu si nás totiž Kristus přisvojuje, přijímá nás do srdce mystéria kříže, svrchovaného tajemství své lásky k nám, abychom s Ním vstali z mrtvých jako nové stvoření. Ano, tak se rodí církev a tak církev zjišťuje, že je tělem Kristovým! Křest je opravdovým znovuzrozením, které nás obrozuje v Kristu, činí nás jeho součástí a sjedno-

cuje nás mezi sebou jako údy téhož těla, jehož hlavou je On (srov. Řím 12,5; 1 Kor 12,12-13).

Pramení odtud proto hluboké společenství lásky. Z tohoto hlediska je poučné, jak Pavel povzbuzuje každého manžela, aby „měl svou ženu rád jako vlastní tělo“ a tvrdí, že „tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údy jeho těla“ (Ef 5,28-30). Bylo by krásné, kdybychom si častěji připomínali, co jsme a co s námi učinil Pán Ježíš: jsme jeho tělo, které nic a nikdo nemůže od Něho odervat a které On zahrnuje veškerým svým citem a veškerou svojí láskou stejně jako ženich svojí nevěstou. Tato myšlenka v nás však má probudit touhu odpovídat Pánu Ježíši a sdílet jeho lásku mezi sebou jako živé údy téhož těla. V Pavlově době se korintská obec ocitla v této souvislosti ve velkých těžkostech a prožívala – stejně jako nezřídka také my – zkušenost rozdělení, závistí, nedorozumění a přehlížení.

Všechny tyto věci nemají být, protože namísto toho, aby dávaly růst církvi jakožto Kristovu tělu, rozbíjejí ji na množství částí a rozkládají. A děje se to i dnes.

Dokončení na str. 7

Možná jsme někdy v pokušení s Bohem smlouvat: „Ano, Bože, všechno, jak chceš Ty, ale...“ Bl. Marie Terezie Bonzelová OSF by nás opravila a místo slůvka „ale“ řekla: „Já jdu!“ (str. 6)

V souvislosti s nedávno skončenou biskupskou synodou o rodině to vypadá, že mnozí chtějí s Bohem smlouvat o změně řádu, který je dokonalý, protože je dán Tím, který v sobě obsahuje všechnu dokonalost. Ať už budeme mluvit o manželství – muž a žena, o rodině, o genderu... vždy musíme mít na paměti slova sv. Pavla: „Nikdo nemůže položit jiný základ, než ten, který už položen je, a tím je Ježíš Kristus.“ (1 Kor 3,11) Tady bych mohl skončit – každé slovo navíc je zbytečné. Ale přeče jen pár myšlenek...

Ve zprávě o synodě sděluje Mons. Jan Graubner velmi závažnou skutečnost: hlavním kořenem rodinných problémů je nedostatek víry. O něm jsme mnozí z nás již nějakou dobu přesvědčeni,

Editorial

budíme rádi, že se o tom hovoří veřejně. Avšak můžeme směle říci, že nedostatek víry se netýká jen rodiny, ale lidského života jako celku – žel, je mnoho katolíků podle příslušnosti k církvi, kteří v Boha nevěří a ani nedělají nic pro to, aby se jejich víra obnovila. Přitom by se mohlo dosáhnout velkého množství milosti a stačilo by tak málo: modlit se! Že nejde o frázi, která se stále opakuje ve zbožných textech, dosvědčuje i zanícené pojednání sv. Alfonse z Liguori. (str. 8) Modlitba je totiž „prostředkem, bez něhož nemůžeme udržet stav potřebný pro naši blaženost“. Světec dokonce stav bez modlitby dokládá jako stav těžkého hříchu.

Kdo se nemodlí, duchovně nežije. Víme ze života, že mnohdy stačí jediná věta zbožné modlitby (někdy dokonce jen úkon vůle odevzdání se Boží Prozřetelnosti) a ta či ona záležitost

se vyřeší. Ovšem, nesmíme smlouvat, vždyť to by znamenalo, že chceme být jako Bůh – rozhodovat o věcech, které nemůžeme prohlédnout do nejzazšího konce. A pokud Bůh dopustí, že se věci dějí jinak, než bychom si představovali, je třeba prosit v modlitbě znovu: „Bože, pomoz mi, abych přijal Tvou vůli, a řekni mi, co chceš, abych konal dále. A dej mi k tomu svou sílu!“ Pak můžeme dostat třeba také větší odvalu k věcem, o kterých jsme dosud ani nepřemýšleli: kupříkladu podpořit i veřejně aktivity pro záchranu lidské společnosti, která se sama destruuje prosazováním homo- a genderových teorií; podporovat víru v křesťanských rodinách; bránit nerozlučitelnost manželského svazku atd. „Je čas mlčet a čas hovořit“ (Kaz 3,7) – mlčet v modlitbě, hovořit slovy a činy. Možná se nám katolíkům nedaří vítězit v boji za Boží řád proto, že zapomináme na to první: čas modlitby, postu a pokání...

Daniel Dehner

Výroční den posvěcení chrámu je dnem oprávněné radosti. Připomínáme si slavnou událost, při které Bůh již před dávným časem přijal se zalíbením posvátné prostory jako vznešené vyvolené místo, které mu lidé nabídli a zasvětili, a učinil si v nich svůj příbytek, aby se zde zvláštním způsobem setkával se svými dětmi. Využij této oslavy nejen k tomu, abys děkoval Otci za tak veliký dar, ale také k tomu, abys prohloubil své poznání a jasněji si uvědomil důstojnost a nedocenitelný význam Božeho stánku mezi lidmi.

Příležitost ti k tomu dává sám Pán, když tě zve, abys ho doprovodil při jeho výroční pouti do jeruzalémského chrámu. Přichází sem každoročně již od dětství, aby se účastnil velikonoční slavnosti, a dnes poprvé stoupá ke Svatému městu s družinou svých učedníků.

Ale hned u vstupu do posvátného nádvoří se před přichozími otevírá podivná podívaná. To, co se zde děje, ani v nejmenším nenavozuje důstojnou a nábožnou atmosféru modlitby a klanění. Místo v Božím domě se poutníci ocitají na dobytčím trhu, kde se mezi rykem zvířat a křikem prodavačů uhnízdila a zdomácněla bezbožná lidská chamtivost. Tito chytráci místo aby s úctou sloužili Bohu, využívají Boha i jeho ctitele a usadili se v Božím domě jen proto, aby si naplnili své měšce. Smutné je, že všichni poutníci, kteří přicházejí do chrámu, aby vzdali chválu Bohu, dokonce i ti, kteří jsou povoláni, aby zde vykonávali posvátnou službu, přivykli už tomuto zlořádu, jako by sem samozřejmě patřil, a tak přispívají k jeho upevnění. Sobecké osobní zájmy, které odsouvají Nejvyššího na druhé místo a ještě si z něho dělají zdroj svého hmotného zisku, jsou hrubou urážkou Boha a znesvěcením jeho svatého chrámu. *Zneuctí-li někdo Boží chrám, toho zničí Bůh.*

Nediv se proto, že Pán při tomto pohledu vzplanul tak velkým, ale spravedlivým rozhořčením. Když jde o čest a slávu jeho nejsvětějšího Otce, i milosrdný Ježíš se stává neúprosným. Zapamatuj si dobře jeho rozhněvanou tvář, abys nikdy nepodlehł pokušení konejšit se klamnou nadějí, že ti postačí spoléhat se na jeho shovívavost. Jestliže míra sobecké bezbožnosti a zaslepenost svědomí překročí svou mez, horlivost pro Otcův dům a je-

Dům modlitby

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešního svátku

Udělal si z provazů bič a vyhnal všechny z chrámu.

ho čest mu vtiskne do ruky důtky, aby neúprosně očistil to, co má zůstat svaté. Jestliže ti zatím jeho reakce připadá nepřiměřená, snaž se pochopit jeho důvody. Až skončí s očistou chrámu, můžeš se na něho obrátit, aby ti vyložil, co ho přimělo k takové nesmlouvavé rozhodnosti.

Můj dům je domem modlitby. Jediný prospěch a užitek, který máš v chrámě vyhledávat, je velká milost ze setkání s Bohem. To je něco tak velkého a posvátného, že všechno ostatní musí zcela zblednout a ustoupit stranou. Co může být pro tebe vznešenějšího a většího než nezasloužený dar zvláštní osobní přítomnosti nebeského Otce, který se k tobě sklání, aby s tebou rozmlouval tváří v tvář? Není zapotřebí veškeré rozhodnosti, aby bylo odstraněno všechno, co narušuje, či dokonce znesvěcuje setkání člověka s Bohem? Z Ježíšova rozhořlení promlouvá ve skutečnosti nejen jeho synovská úcta a láska k Otci, ale stejně tak z ní poznáváš i jeho lásku k lidem, kteří tak propadli své hmotné zaslepenosti, že potřebují důrazně připomenout, čeho se dopouštějí a jak nekonečný je dar a milost, o které pro svou pýchu a neúctu k Otci připravují také sami sebe.

Ale Pánova lekce jde ještě dále. Podnět k tomu mu dává zaslepenost židů, kteří místo aby se radovali z očištěného chrámu, cítí se Ježíšovým počínáním dokonce poškození a dotčeni. Jeho odpověď ti přibližuje veliké tajemství. Pánovi jde o víc než jen o očistu a posvěcení kamenitého chrámu. Neméně mu záleží na živém chrámu tvého těla. Co to znamená?

Až ho zášť těch, kteří nyní pokrytecky žádají od něho *znamení*, odsoudí a usmrtí jeho tělo, znamená to podle Ježíšových slov, že *zboří jeho chrám*. Když o něm takto mluví, chce ti zdůraznit, že lidské tělo, které i on sám přijal při svém vtělení, má obdobnou posvátnou důstojnost jako posvěcený chrám: i ono slouží Bohu za příbytek. *Nevíte, že jste chrám Boží a že Duch Boží přebývá ve vás? Chrám Boží je svatý, a to jste vy.*

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 47,1–2.8–9.12

Anděl mě zavedl zpět ke vchodu do chrámu, a hle, pod chrámovým prahem prýštila voda směrem na východ – na východ totiž bylo chrámové průčelí – voda stékala pod pravou chrámovou stranou na jih od oltáře. Pak mě vyvedl severní branou a vedl mě venku k větší bráně směřující na východ, a hle, voda vytékala z jižní strany. Řekl mi: „Tato voda, které vytéká do východní krajiny, stéká do pouště a končí v moři ve slaných vodách a jeho voda je tím uzdravena. Kamkoli se řeka dostane, oživnou všichni živočišové, kteří se v ní hemží; velmi mnoho ryb bude tam, kam se dostane tato voda, a vše se uzdraví. Nad řekou pak, na jejím břehu z obojí strany vzroste všeliké ovocné stromoví, neopadne jeho listí, nepřestane jeho ovoce; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí.“

2. čtení – 1 Kor 3,9b–11.16–17

Bratři! Vy jste Boží stavba. Podle míry Boží milosti, která mi byla dána, já jsem jako zkušený stavitel položil základy, dále na tom staví už jiný. Každý však ať se dobře dívá, jak na tom dále staví. Neboť nikdo nemůže položit základ jiný nežli ten, který je už položen – a ten základ je Ježíš Kristus. Nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás bydlí Boží

Dokončení na str. 6

Kdykoliv tedy vstupuješ do Božího chrámu, zpytuj nejdříve pečlivě své svědomí, zda se *chrám tvého těla* a také srdce nezměnily v nedůstojné tržiště, kde se se samozřejmostí zabydlila sobecká chamtivost, nezřízená tělesnost a pyšná marnivost a vytlačují tak Boha z místa, které si stvořil a posvětil ke svému přebývání. Co tedy učiníš? Vyčisti důkladně svůj *chrám*, se stejnou horlivostí, jak to učinil Ježíš, abys jej pak podobně jako on mohl nabídnout Otci jakožto čistou oběť ke *zboření*. Nelekej se toho. *Jsmo Boží spolupracovníci*. Vždyť on sám ho pak silou svého Ducha *znovu postaví*, aby i v tobě byl Otec navěky oslavován.

Bratr Amadeus

Synoda o rodině

Třetí mimořádné zasedání biskupské synody na téma *Pastorační výzvy pro rodinu v podmínkách evangelizace* se konalo v Římě ve dnech 5. až 19. října 2014.

Jak už čtenáři vědí, já jsem mluvil o duchovním doprovázení manželů. Více či méně úspěšně se snažíme lidi na svatbu připravovat, ale svatbou to často končí. Svátost manželství přitom není záležitostí svatebního dne, ale celého společného života. Je třeba rozvinout mystagogii svátosti manželství. Manželé potřebují jak doprovázení knězem či zkušeným manželským párem, tak společenství rodin, kde si vyměňují zkušenosti a vzájemně se podpírají.

Hned v sobotu večer jsem se účastnil na Svatopetrském náměstí vigilie. Kromě tisíců přítomných bylo v té chvíli spojeno 70 % italských farností, kde se současně konaly modlitby za synodu. Opakovaně jsem si uvědomoval, že u nás chybí síť laických sdružení rodin, s níž by mohli biskupové počítat.

V prvním týdnu promluvil v plénu více než 180 delegátů s limitem 4 minuty, a ve volné diskusi, kde byl limit 3 minuty, 80 účastníků. Své zkušenosti a příspěvky přednesli také pozvaní laici a pozdravili nás hosté z různých církví. V druhém týdnu se diskutovalo v jazykových skupinách nad textem, který vypracovala skupina odborníků z přednesených příspěvků. Tento text nebyl dobře zpracovaný a vyvolal zbytečné diskuse a kritiky. V pracovních skupinách byl pak přepracován. I když v diskusi nechybělo napětí, viděl jsem krásná srdce horlivých pastýřů. Šlo o společné setkání pastýřů s Bohem, naslouchání Bohu i sobě navzájem, společnou modlitbu a hledání Boží vůle.

Mimořádnou pozornost věnovala synoda těm, kteří jsou vyloučeni z plného společenství života církve, z přijímání svátostí, a také prevenci, přípravě a doprovázení. Prezentace problémů i návrhů na řešení byla opravdu pestrá. Jiná je situace v Evropě, kde oslabuje rodinu podlehnutí ekonomickému způsobu

života, který vyžaduje např. flexibilitu zaměstnání a častý pobyt mimo domov. Jiná je situace tam, kde chudí jdou nuceně do světa za prací. To nemluví o četných místech, kde je válka, nespočet dětských bezdomovců, právo šaría, nebo tlak světových organizací na nejchudší země, kdy se finanční pomoc podmiňuje přijetím umělého omezení porodnosti.

Vedle extrémních sociálních podmínek je podle většiny biskupů hlavním kořenem rodinných problémů nedostatek víry. Nejde jen o náboženskou vzdělanost, která je světově velmi malá, nebo o zbožnost, která je někde i tradičně velmi silná, ale o skutečný život s Bohem. Tady je velký prostor pro evangelizaci. Chybí-li v životě člověka nebo v jeho rodinných vztazích Bůh, který je Lásky, pak chybí to podstatné, na čem stojí šťastná rodina. Zněla i krásná svědectví. Máme se učit i od misijních zemí. V některých zemích církev roste, a dokonce lidé jiných náboženství se chodí od křesťanů učit budovat hezké rodiny. Biskupové poukazovali na mnohé krásné rodiny, kterým je třeba děkovat a podpořit je. Je za co Bohu vzdávat chválu.

Materiál, který je výsledkem letošní synody, bude základem pro jednání příští synody. Jistě se budou hledat konkrétní kroky pomoci rodinám, které například nemohou ke svátostem. Mnohé ale můžeme začít hned. Myslím, že u nás děláme řadu dobrých věcí, např. v rodinných centrech, poradnách a přípravách snoubenců či školách partnerství pro mládež, nebo ve společenství vdov. Mnoho věcí bychom ale měli rozvinout.

Nemůžeme například jen pracovat pro rodiny, ale musíme je zapojovat, nechat je

Mons. Jan Graubner během projevu na synodě o rodině v Římě

pracovat pro jiné, rozvinout misijního ducha. V mnoha zemích je naprosto běžné, že věřící rodiny jsou zapojené do různých hnutí a společenství, kde pracují nejen pro sebe navzájem, ale i pro okolní svět.

Lidé by měli více zvat kněze do rodin, ne na oslavy, ale ke společné modlitbě a povídání o Bohu, o předávání víry dětem atd. Rodiny by měly aktivněji vytvářet farní společenství jako velkou rodinu, protože to zpětně pomůže i jim a jejich dětem. Farní společenství by mělo nabízet větší prostor pro ty, jejichž rodiny jsou zraněné, neúplné či neodpovídají křesťanským představám. Právě jejich přijetí a zapojení do živého společenství církve jim může pomoci objevit křesťanské hodnoty nebo pomoci uzdravit stará zranění.

Měli bychom podpořit vznik rodinných sdružení a budovat jejich členské základny. Dělat formační kurzy animátorů rodin, jako máme animátory mládeže. Bylo by dobré propojit stávající hnutí a společenství zabývající se rodinou. Upřednostnit ty, které mají zdravou a silnou rodinnou spiritualitu.

Měli bychom vytvořit asociaci sdružení s velkou členskou základnou, aby měla větší vliv na prosazování rodinných hodnot ve společnosti a politice. Nesmíme mlčet, když jsou např. rodiny znevýhodňovány, ba trestány za svou službu společnosti, když jsou ekonomicky znevýhodňováni ti, kteří odmítají svatbu a neposkytují dětem dostatečnou stabilitu rodinného zázemí. Práce bude dost. Jen s chutí do toho. Papež František to od nás čeká.

+ Jan Graubner

Rodina a manželství nebyly nikdy tak napadány jako nyní

Sedm a půl tisíc členů Schönstattského hnutí z padesáti zemí světa přišlo 25. října na papežskou audienci do vatikánské auly Pavla VI. u příležitosti 100. výročí vzniku tohoto hnutí, které založil roku 1914 P. Josef Kentenich. Papež František celou hodinu odpovídal na otázky, které mu kladli členové zmíněného hnutí v čele s P. Heinrichem Walterem. Hned první z pěti otázek se týkala tématu nedávno skončené biskupské synody, a to nikoli náhodou, protože právě rodinná spiritualita je typickým rysem Schönstattského hnutí. Osvědčeným výchovným a pastoračním prostředkem této spirituality jsou domácí svatyně, tedy určitá zákoutí v bytě, kde je umístěn kříž, mariánská ikona a výzdoba podle individuálního vkusu každé rodiny; místo, které slouží individuálnímu i společnému ztišení a modlitbě a které dotváří atmosféru domova dané rodiny. Papež František mj. řekl: „Myslím, že rodina a manželství nebyly nikdy tak atakovány jako dnes. Je velice smutné a bolestné, že rodina je napadána a mrzačena, jako by byla nějakou asociací... Rodinou je dnes možné nazvat cokoli, že? ... Kolik jen rodin je rozděleno, kolik manželství se zhroutilo, kolik jen relativismu je v chápání svátosti manželství. Z hlediska sociologického a z hlediska lidských hodnot je tato katolická, křesťanská svátost v krizi, protože je ze všech stran bita a zraňována!“

Papež poukázal také na rodinná drama, která se v první řadě dotýkají dětí trpících sváry mezi rodiči, ale také na nesvátnost soužití: „Kolik jen lidí žije bez sňatku, žijí spolu úplně anebo – jako i v mojí rodině – žijí jen na částečný úvazek: od pondělí do pátku s přítelkyní a v sobotu a neděli u maminky. To jsou nové formy, které ničí a omezují velikost manželské lásky. Mnoho je takových soužití, rozluk a rozvodů.“

Papež František pak poukázal na již dříve zmíněnou příhodu týkající se úpadku mariánské zbožnosti v Evropě, jak ji

osobně zažil v Belgii, kde mu jeden manželský pár velice angažovaný v místní farnosti a v katechezi sdělil, že nepotřebuje mariánskou zbožnost, protože poznal Ježíše. „Úplně jsem strnul. Zarmoutilo

mne to a zkrušilo. To znamená, že démon pod záminkou »lepší« formy odňal to nejlepší. Pavel říká, že démon se převléká za anděla světla.

A to je Maria bez mateřství.

Maria je však především Matkou a nelze ji chápat za pomoci žádného jiného titulu. Ona je Matkou, protože rodí Ježíše a mocí Ducha Svatého nám pomáhá, aby se Ježíš narodil a rostl v nás. Je tou, která nám nepřetržitě dává život. Je Matkou církve. Nemáme právo a činíme-li tak, chybujeme, osvojovat si psychologii sirotků. Křesťan totiž nemá právo se považovat za sirotka. Má Matku. Máme Matku. Jeden starý, bodrý kazatel, když jednou mluvil o těchto typech lidí maji-

cích sirotčí psychologii, končil svoje kázání slovy: »A ten kdo nechce Marii za Matku, má ji jako tchýni.«“

Třetí otázka se týkala křesťanského svědectví a papež František vyšel z výroku Benedikta XVI., že církev neroste proselytismem, ale přitažlivostí. „Přitažlivé je svědectví. Žít takovým způsobem, aby v druhých převládla ochota žít jako my. Žít tak, aby se druzí začali zajímat a ptali se: Proč? Svědčit ve všem. Nejsme spasitelé nikoho, předáváme Toho, který spasil nás, a to všem, což můžeme jediné, když do svého života, svého těla a do své životní historie přijmeme Jeho, Ježíše. Být svědky znamená nejenom konat charitativní skutky, které jsou jistě zapotřebí, protože všichni budeme souzeni podle protokolu, kterým je 25. kapitola Matoušova evangelia. Jak ale žijí já? Vedu dvojí život? Prohlašuji se za křesťana, ale žiji jako pohan? Světскost je duchovní. Duch tohoto světa je pranýřován Ježíšem, jak často čteme u Jana. Nesdílím jej napůl se svojí křesťanskou vírou? Svědčit znamená chopit se jí cele. Je to životní volba.“

Podle www.radiovaticana.cz

Manželství je nerozlučitelé!

*Kázání mnichovského kardinála Michaela Faulhabera (1869–1952)
jako reakce na nacistický zákon usnadňující manželský rozvod*

Platně uzavřené a naplněné manželství může být rozlučeno pouze smrtí jednoho z manželů. Žádný občanský zákon, žádný světský úřad nemůže rozlučit to, co Bůh spojil. Dokonce i moc papeže svazovat a rozvazovat má tady své hranice.

Může se stát, že rodinné příbuzenství, které nebylo partnerům známo, činí manželství už při jeho uzavření neplatným. Může se přihodit, že jedna ze stran řekla své »Ano« z donucení nebo ze strachu, čímž manželství rovněž pozbývá platnosti. Může být odhaleno až u církevního soudu, že jedna ze stran nemyslela svůj manželský slib vážně, čímž se také manželství stává neplatným. To ale nic nemění na skutečnosti, že platně uzavřené manželství může být rozlučeno pouze smrtí jednoho z manželů.

Manželství není žádnou čistě soukromou smlouvou, jak se nám to dnes snaží namluvit různí lehkomyšlní hejskové. Bůh sám manželskou smlouvu spolupodpisuje a říká k tomu: »Svůj podpis nezvezmu nikdy zpět.« Co Bůh spojil, člověk nerozlučuje! (Mt 19,6)

Ve všech rodinách, na všech ulicích a ve všech parlamentech by se mělo volat: Manželství je nerozlučitelé! Mělo by se to vysázet do katechismu velkými písmeny, napsat to na všechny dveře kostelů a hlásat ze všech kazatelen. Katolická církev je jedinou institucí, která neúprosně vážně chápala a chápe slova evangelia: »Kdo propustí svou ženu a vezme si jinou, dopouští se cizoložství. A kdo si propuštěnou bere, dopouští se cizoložství...« (Lk 16,18)

Z němčiny přeložil -rm-

„On vede, já jdu!“

Bl. Matka Marie Terezie Bonzelová OSF (1830–1905)

Loňského 10. listopadu byla v dómu v Paderbornu blahoslavena Marie Terezie Bonzelová OSF. Založila v Olpe nové společenství sester, které bylo v roce 1863 uznáno jako kongregace „františkánek věčného klanění“. K řádu, který se věnuje především péči o děti a nemocné, patří dnes asi 650 sester. Působí v Německu, Severní Americe, na Filipínách a v Brazílii. Blahořečení se konalo v roce, kdy uplynulo 150 let od uznání řádu. K veřejnému prohlášení papežského dekretu přijel do Paderbornu Angelo kardinál Amato SDB, prefekt Kongregace pro blahořečení a svatořečení.

Bl. Matka Marie Terezie
Bonzelová OSF (1830–1905)

„On vede, já jdu!“ To bylo heslo Matky Marie Terezie Bonzelové OSF, která v 19. století vybudovala velkolepé dílo lásky k bližnímu. Už 18. září 1961 zahájil paderbornský arcibiskup Lorenz Jaeger beatifikační proces. Ten se protáhl na více než 50 let, až dospěl ke šťastnému závěru.

Uznání zázraku

Co ještě chybělo, bylo uznání zázraku, který se udál jednoznačně na přímluvu Matky Marie Terezie Bonzelové. Dne 27. března 2013 mohl papež František takový případ dekretem potvrdit. Jednalo se o uzdravení jednoho čtyřletého chlapce z USA, který v únoru 1999 prodělal život ohrožující žaludeční a střevní onemocnění. Potom co lékaři dítě po několik týdnů ošetřovali a došlo k drastickému zhoršení zdravotního stavu, vzdali se naděje a vyložili z lékařského hlediska možnost zachrany. Poté se rodiče obrátili na sestry z místa, které patřilo „františkánkám věč-

ného klanění“ Matky Marie Terezie Bonzelové OSF. Společně se modlili k zakladatelce a prosili vroucně Boha o pomoc na její přímluvu. Brzy potom se dostavilo zlepšení a dítě se zcela uzdravilo.

Pohnutá počáteční doba

Při slavnosti blahořečení v dómě v Paderbornu 10. listopadu 2013 přednesla sestra Mediatrix Niesová OSF podrobný životopis zakladatelky.

Matka Marie Terezie Bonzelová OSF se narodila 17. září 1830 v Olpe a krátce nato byla pokřtěna a dostala jméno Regina Vilemína Kristina. Brzy projevila přání dát se úplně do služby Bohu – záměr, který zpočátku ztroskotal kvůli odporu matky.

V roce 1850 se stala členkou františkánek-terciářek. O devět let později poznala sestru Kláru Pfänderovou, která chtěla založit nové františkánské společenství. Po počátečním zdráhání se připojila k této myšlence a vstoupila v roce

1860 jako sestra Marie Terezie do společenství. Cílem bylo především Boha chválit a velebit při eucharistickém uctívání. Z toho čerpaly sestry sílu k ošetřování sirotků a děti žijících v chudobě. Zvláštní její žádostí bylo, aby se jim, především také dívkám, umožnilo řádné školní vzdělání. Pomáhala všude tam, kde bylo její pomoci potřeba.

V roce 1863 byl mateřinec nového řádu přeložen do Salzkotten, první osada v Olpe ale zůstala zachována. Tam dále působila sestra Marie Terezie ještě s pěti sestrami. Obě skupiny žily vzhledem k velké vzdálenosti odděleně. Došlo ke znejistění a neporozumění. Nakonec oddělil obě skupiny od sebe dekret paderbornský biskup Konrád Martin v červenci 1863. V něm bylo ustanoveno, že obě společenství jsou teď samostatná a na sobě nezávislá. Od té doby existují salzkottenské a olpenské františkánky, které se obojí staly velkými společnostmi a vykonaly a dále konají velmi mnoho dobrého v Německu i dál ve světě.

Převzetí plné zodpovědnosti

Sestra Marie Terezie byla potvrzena biskupem jako představená a dostala příkaz navrhnout pro olpenské společenství nové stanovy. Po jistém zdráhání řekla: „Bože, Ty jsi mě tady ustanovil, teď mi pomoz, abych to zvládla.“ Řádové společenství se stále rozrůstalo. Mnoho olpenských rodin prosilo o pomoc a podporu a také počet lidí v nouzi postupně narůstal. Vzhledem k mnoha problémům zvolala Matka Marie Terezie: „Všechno, jak Bůh chce! On vede, já jdu!“ Tato věta se stala od té doby jejím životním heslem.

Bylo jejím požadavkem, aby žádná sestra nevykonávala službu lidem bez vzdě-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Duch? Kdo by Boží chrám ničil, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a vy jste ten chrám.

Evangelium – Jan 2,13–22

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. V chrámu zastihl prodáváče dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozsypal mince, stoly zpřevracel a prodáváčům holubů řekl: „Odneste

to! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Strávila mě horlivost pro tvůj dům.“ Židé mu řekli: „Jakým znamením nám prokážeš, že to můžeš činit?“ Ježíš jim odpovídal: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím.“ Tu řekli Židé: „Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej postavíš ve třech dnech?“ On však mluvil o chrámu svého těla. Když pak byl vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal; a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.

Církev: Kristovo tělo - dokončení ze str. 2

láni nebo zodpovědnosti. V 70. letech začal „kulturní boj“. Májové zákony z roku 1873 a zákony o kláštřích o dva roky později zakazovaly sestrám výchovnou práci a také přijímání nových členů. Matka Marie Terezie se postavila k těmto výzvám ve svědomí a se svoji hlubokou vírou, že Bůh s tím souhlasí a že dá potřebnou sílu. V roce 1875 poslala šest sester do Spojených států amerických, kde byly vděčně přijaty. Tam převzaly nejdříve péči o nemocné a také velmi rychle práci ve školách a na univerzitách. Během doby kulturního boje společnost v USA rostla, zatímco v Německu nebyla žádná možnost rozšiřování. Matka Marie Terezie sama cestovala do USA, aby tam pomohla při organizování společnosti. Teprve od roku 1882 se změnila situace také pro společnost v Olpe. Sice sestry musely pro každé nové přijetí podávat zdlouhavé návrhy, ale do roku 1885 bylo přijato do společenství už 60 nových sester.

Pro Matku Marii Terezii platila stále věta: „Nebudou se nás ptát, kolik zařízení máme, ale jak s lidmi zacházíme.“ Proto upozorňovala představené, aby dávaly pozor na to, aby byla vždy udržována správná rovnováha mezi prací a modlitbou. Nakonec byl noviciát přeložen do Mülheimu an der Möhne. V letech 1885 až 1895 se tam připravovalo na řádový život 600 mladých žen – 600 novicetek za deset let!

Matka Marie Terezie nebyla po dobu svého života nikdy zcela zdravá a bylo pro ni velmi důležité najít cestu, jak zajistit své společenství do budoucna. Na základě těchto úvah založila v roce 1902 „Všeobecně prospěšnou společnost péče o nemocné a pro výchovu dětí s.r.o. v Olpe“ jako občansko-právní zajištění. Tady spočívá začátek dnešní GFO, „Všeobecně prospěšného společenství františkánek v Olpe s.r.o.“. Když Matka Marie Terezie Bonzelová 6. února 1905 zemřela, bylo v Německu vytvořeno dílo s více než 70 zařízeními, 60 dalších bylo v USA s celkově více než 1500 sestrami.

Arcibiskup Becker: Láska k Bohu a k bližním

Při beatifikační pontifikální mši ukázal paderbornský arcibiskup Hans-Joseph Becker na velké myšlenky, které představují trvalý odkaz nové blahoslavené. Především zdůraznil souvislost mezi

Pomysleme na křesťanské komunity, některé farnosti, pomysleme na naše čtvrti. Kolik rozdělení, žárlivosti, očerňování, nedorozumění a přehlížení. A co to všechno přináší? Rozkládá nás to. Je to začátek války. Válka nezačíná na bojišti. Válka, války začínají v srdci: nedorozuměními, rozděleními, závistí a záští proti druhým. Korintská obec byla taková. Byli v tom šampióni! Apoštol Pavel proto dal Korintánům pár konkrétních rad, které platí také pro nás: nežárlit, ale cenit si ve svých komunitách darů a kvalit svých bratří. Žárlivost – tamten si koupil auto a já cítím závist. Tento vyhrál v sazece a znovu závist. Tamtomu se v něčem daří a znovu. To všechno nás rozkládá, škodí nám. Takhle to být nemá! Takto se totiž žárlivost šíří, až naplní srdce. Žárlivé srdce se stává jizlivým, a zdá se, že místo krve obsahuje ocet. Takové srdce nikdy není šťastné a rozkládá komunitu. Co mám tedy potom dělat? Cenit si v komunitách darů a kvalit druhých, svých bratří. A když pocítím závist – to se stane každému, protože všichni jsme hříšníci, – musím říci Pánu: „Děkuji, Pane, že jsi tohoto člověka takto obdaril.“ Cenit si kvalit, stávat se bližními a mít účast na utrpení posledních a nejpoteb-

nějších; vyjadřovat svoji vděčnost všem. Srdce, které umí poděkovat, je dobré, šlechetné; je spokojené. Zeptejme se: Dovedeme vždycky děkovat? Ne vždycky, protože závist a žárlivost nás brzdí.

A nakonec dává apoštol Pavel Korintánům radu, kterou si máme vzájemně dávat také, totiž nepovažovat nikoho za vyššího než ostatní. Kolik jen lidí se považuje za nadřazené nad ostatními! Také my nezděravíme jako onen farizeus v podobenství: „Děkuji ti, Pane, že nejsem jako tamhle ten a že jsem výše.“ To je ohavné. Nikdy to nedělejme! A když se ti chce tak jednat, vzpomeň na svoje hříchy, na ty, které nikdo nezná, zastydě se před Bohem a řekni: „Pane, ty přece víš, kdo je nejvyšší, já budu mlčet.“ A to je užitečné: V lásce se vždycky považovat navzájem za členy, kteří žijí a obdarovávají se k užítku všech. (srov. 1 Kor 12–14)

Draží bratři a sestry, jako prorok Ezechiel a jako apoštol Pavel vzývejme také my Ducha Svatého, aby nám jeho milost a hojnost jeho darů pomáhaly doopravdy žít jako Kristovo tělo, jednotní jako rodina, která je Kristovým tělem, a jako viditelné a krásné znamení Kristovy lásky.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

láskou Boží a láskou k bližnímu: „Podle našeho židovsko-křesťanského chápání jsou dějiny lidstva na prvním místě dějinami Boha s lidmi. Bůh a člověk nemohou být chápáni nikdy vzájemně izolovaně – jsou vždycky ve vzájemném vztahu. Proto nemůžeme také nikdy mluvit jenom o samotné lásce k bližnímu. Je doloženo v Bibli, že láska k bližnímu je neoddělitelně svázána s láskou k Bohu. Proto mluvíme o dvojitém přikázání lásky: k Bohu a k bližnímu. Kdo by chtěl vzájemně oddělit od sebe jednu nebo druhou polovinu, odnímá celku základ a kořeny.

V naší »nové« blahoslavené Matce Marii Terezii Bonzelové máme před očima postavu, která toto nepominutelné spojení Boží a bliženské lásky příkladně uplatnila ve svém životě – proto byla dnes povýšena k úctě oltáře. Je to zvláštní charisma, ze kterého čerpala a které vepsala do společnosti sester do zakládající knihy: Věčné uctívání Nejsvětější svátosti a sta-

rost o nemocné a potřebné. Tak napsala v jednom svém dopisu: »Kéž by Duch Svatý roznítil v nás oheň lásky a proměnil nás v nové lidi, stejně jako apoštol, abychom všichni hořeli opravdovou Boží láskou a tu uměli uplatňovat stále více ve svaté lásce k bližnímu.«

Matka Marie Terezie to věděla a prožívala: Láska k Bohu a k bližním se navzájem podmiňují. Proto se nám dnes zjevuje naše nová blahoslavená jako uskutečnění slov z encykliky papeže Benedikta XVI. *Deus caritas est*. Tam čteme: »Svatí ... čerpali svou schopnost milovat bližního stále novým způsobem ze setkávání s eucharistickým Pánem. Z druhé strany pak toto setkávání nabývalo svou opravdovost i svou hloubku právě ve službě těm druhým. Láska k Bohu a láska k bližnímu jsou neoddělitelné, jsou jediným přikázáním. Obojí však žije z předcházející lásky Boha, jenž si nás zamiloval jako první.« (DCE 18)“

Z Kirche heute 12/2013 přeložil -mp-

O modlitbě

„Proste, a bude vám dáno ...
neboť každý, kdo prosí, dostává.“ (Lk 11,9.10)

I.

Nejenom na tomto, ale také na tisíci jiných míst Starého i Nového zákona slibuje Bůh vyslyšení těm, kdo ho prosí. „Vzývej mě, a odpovím ti.“ (Jer 33,3) Obrat se ke mně a já tě vyslyším. „Volej ke mně ... osvobodím tě.“ (Ž 50,15) Volej ke mně a já tě vysvobodím z nebezpečí. „O co budete prosit mého Otce, to vám v mém jménu dá.“ (Jan 16,23) Všechno, co si ode mne budeš přát skrze moje zásluhy, chci ti dát. „Žádejte o cokoli chcete, a budete to mít.“ (Jan 15,7) Žádejte, kolik chcete. Proste jen a bude vám to dáno. A mnoho podobných míst. Proto říkal Theodoret, že modlitba je sice jen jedna, ale přesto uskutečňuje všechno: „I když je modlitba jediná věc, je přesto schopna všeho.“ Svatý Bernard říká, ať prosíme, a dostaneme buďto požadovanou milost, nebo nějakou ještě potřebnější věc: „Buďto nám dá, co žádáme, nebo to, co ví, že je pro nás potřebnější.“ K modlitbě nás vyzývá prorok ujištěním, že Bůh je vůči těm, kteří ho volají o pomoc, plný slitování: Ty, ó Pane, jsi ke všem, kdo tě volají, nejvyšší milosrdný. (srov. Ž 85) Ještě více odvahy nám dává svatý Jakub, když říká: „Nedostává-li se někomu z vás moudrosti, ať o ni prosí Boha – ten všem dává štědře, bez výčitek.“ (Jak 1,5) Tento apoštol říká, že když budete prosit Pána, rozzevře ruce a dá více, než člověk od něho žádá. On dává všem štědře a nic nevytýká, a nevytýká nám nepřijemnosti, které jsme mu způsobili. Když ho o něco prosíte, jakoby zapomněl na všechny jemu způsobené urážky.

Svatý Jan Klimak nás ujišťuje, že modlitba jistým způsobem nutí Boha, aby nám půjčil, kolik žádáme: „Modlitba činí Bohu zbožným způsobem násilí.“ Násilí – ale násilí, které je mu milé a které si od nás přeje. „Toto násilí je Bohu příjemné!“ napsal Tertulián. A opravdu, jak svatý Augustin říká, Bůh má větší přání nám dobrodiní prokázat, než my je přijímat: „On ti chce více dobrých skutků vykonat, než ty žádáš je přijímat.“ A příčina toho je, že Bůh ve

své podstatě je nekonečné dobro. „Bůh, jehož přirozeností je dobro!“ píše svatý Lev. A proto má neuvěřitelnější přání, abychom se účastnili tohoto dobra. Proto říká svatá Marie Magdaléna de Pazzi, že Bůh té duši, která ho prosí, je stejně povinován tím, že jí tímto způsobem otevírá cestu její přání splnit a darovat jí svoji milost. A David řekl, že dobrota Páně v rychlém vyslyšení toho, kdo ho prosí, mu dala poznat, že je jeho opravdovým Bohem: Na co všechno jsem se jednoho dne k Tobě odvolával, tu jsem zakusil, že jsi můj Bůh. (srov. Ž 56,10) Svatý Bernard poznamenává, že někteří si neprávem nařikají, že je Pán opustil. Všim právem si ale stěžuje Pán, že mnozí ho opustili tím, že k němu nepřišli, aby ho poprosili o milost: „Mnozí si stěžují, že jim chybí milost. Avšak daleko spravedlivěji by si mohla stěžovat milost, že mnoha lidem chybí.“

A zdá se, že právě na to si stěžoval Vykupitel u svých učedníků, když říkal: „Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu; proste, a dostanete, aby vaše radost byla úplná.“ (Jan 16,24)

Chtělo by se říci, nestěžujte si na mě, když nejste docela šťastní. Stěžujte si daleko více na sebe, že jste nedostali milostí ode mne. Proste mě proto ode dneška,

Sv. Alfons Maria z Liguori

a budete spokojeni. Tady staří mnichové končili své rozmluvy. Není žádného potřebnějšího cvičení, než stále se modlit a říkat: „Pane, pomoz mi! Dávej pozor na moji pomoc!“ Důstojný P. Paulus Segneri řekl sám o sobě, že se ve svých úvahách ze začátku zabýval tím, aby vyvolal dojmy. Když ale potom poznal účinnost prosebné modlitby, přestal se v tom cvičit. Dělejme také totéž. Máme přece Boha, který nás má velice rád a stará se o naši spásu, a proto je vždycky připraven vyslyšet toho, kdo ho prosí. Knížata tohoto světa, říká Chrysostom, popřávají jenom málo sluchu. Bůh ale slyší každého, kdo ho požádá: „Uši knížet jsou málo otevřeny, Boží uši ale všem, kdo jenom chtějí.“

CHVÁLY A PROSBY

Věčný Otče, vzývám Tě a děkuji Ti za dobré skutky, které jsi mi prokázal. Děkuji Ti, že jsi mě stvořil a skrze Ježíše Krista spasil. Že jsi mě povolal ke křesťanství a že jsi na mě počkal, když jsem byl v hříších. A že jsi mi tak často odpustil. Ach můj Bože, nikdy bych nebyl padl a nikdy bych Tě neurazil, kdybych se v pokušeních stále k Tobě utíkal. Děkuji Ti za světlo, kterým jsi mi dal poznat, že celá moje spása spočívá v tom, abych snažně prosil o milost. Prosím Tě jménem Ježíše Krista o prudkou bolest nad mými hříchy. Prosím Tě o svatou vytrvalost ve Tvé milosti. Prosím Tě o blaženou smrt. Prosím Tě o nebe a především o největší dar – o lásku k Tobě a o dokonalou oddanost v Tvé nejsvětější vůli. Vím dobře, že si tyto milosti nezasloužím. Ty sám jsi slíbil, že je dáš tomu, kdo o ně bude prosit skrze zásluhy Ježíše Krista. Prosím Tě proto skrze zásluhy Ježíše Krista a skrze také doufám. – Ó Maria! Tvoje prosby dosáhnou všeho, oč požádáš. Pros za mě!

II.

Uvažujme dále o nutnosti modlitby. Svatý Jan Zlatoústý říká, že tak jako je tělo bez duše mrtvé, tak je také duše mrtvá bez modlitby. Dále říká, že tak jako je voda potřebná pro rostliny, aby neuschly, tak je potřebná modlitba pro nás, abychom nezahynuli: „Ne méně než stromy vodu my potřebujeme modlitbu.“ Bůh nás chce všechny spasit: „On chce, aby všichni lidé byli spaseni.“ (1 Tim 2,4) „Ale má

Poselství Benedikta XVI. Univerzitě Urbaniana: Misijní poslání v pravdě

s vámi trpělivost chtěje, aby nikdo nezhynul, ale aby všichni dospěli k pokání.“ (2 Petr 3,9) On ale chce, abychom si ke své spáse od něho vyžádali potřebné milosti. Protože my se na jedné straně nedržíme Božích přikázání, a bez skutečného přispění Pána se nemůžeme stát blaženými, a na druhé straně, protože on nám za normálního běhu věci chce dát milosti jenom tehdy, když si o ně poprosíme. Proto říká svatý církevní sbor z Tridentu, že Bůh neukládá nemožná přikázání. Protože buďto nám dává nejbližší a skutečnou milost, abychom ji udrželi, nebo nám dává milost, abychom ho o účinnou milost prosili: „Bůh neporoučí nic nemožného, nýbrž svými přikázáními tě napomíná, abys činil to, co můžeš, a žádal o to, co nemůžeš, a pomáhá, abys to mohl.“ (Sess. 6. c. 11)

Zatímco svatý Augustin učí, že Bůh s výjimkou prvních milostí, které jsou povoláním k víře nebo k pokání, všechny ostatní ctnosti a zvláště vytrvalost propůjčí jenom tomu, kdo o ně prosí! „Je jisté, že Bůh dá něco také těm, kteří se nemodlí, jako např. povolání k víře, ostatní ale jenom těm, kdo o to prosí, jsou připraveni, jako například vytrvalost až do konce.“ (*De dono persever.*, cap. 16) Z toho teologové vyvozují, se svatým Basilem, svatým Augustinem, svatým Janem Zlatoústým, svatým Klementem z Alexandrie a jinými, že modlitba dospělých je nezbytně nutná, takže je pro každého nemožné bez modlitby se stát blaženým. A toto se musí považovat za pravdu víry, říká vysoce učený Lessius: „Musí se považovat za věc víry, že pro dospělé je modlitba nezbytná k blaženosti, jak vysvitá z Písma.“ (*De Just.*, lib. 2, cap. 37, num. 9)

Velmi jasná jsou v tomto ohledu místa z Písma: Je třeba stále se modlit. (srov. Lk 18,1) „Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.“ (Lk 22,40). „Proste a dostanete.“ (Jan 16,24) „Bez ustání se modlete.“ (1 Sol 5,17)

Teď vyjadřují shora uvedené výroky učitelů církve spolu se svatým Tomášem (part. q. 39 a. 3) přikázání, které zavazuje pod těžkým hříchem zvláště ve třech případech:

Zaprvé: Když člověk žije v hříších. Zadržte: Když je nebezpečí smrti. Zatřetí: Když se nachází ve velkém nebezpečí, že se dopustí hříchu.

Jak informoval *L'Osservatore Romano*, velká aula římské Papežské univerzity Urbaniana od 21. října nese jméno Benedikta XVI. Slavnostní ceremonie, která byla zároveň zahájením nového akademického roku, se zúčastnil osobní sekretář emeritního papeže, arcibiskup Georg Gänswein. Přečetl poselství, které emeritní papež napsal k této příležitosti.

Benedikt XVI. poukazuje na rozměr univerzality, kterým dýchá život Papežské urbanejské univerzity, a připomíná její akademické obci, že církev „nikdy nehleděla pouze na jediný národ či jednu kulturu, nýbrž od samého počátku byla určena celému lidstvu“. V tomto smyslu se církev stává viditelným nástrojem onoho pokoje, který Kristus přislíbil svým učedníkům a který je dnes „ve zmučeném a násilném světě nutně ještě naléhavěji budovat a upevňovat“.

Avšak dosažení tohoto cíle, táže se Benedikt XVI., je misijní poslání církve dosud aktuální? Nebo se máme raději zaměřit na dialog mezi náboženstvími, která se spojují ve společné službě mírové kauze? Je nezbytné hledat odpověď, aniž bychom ztratili ze zřetele „otázku pravdy“. Není možné se vzdát pravdy ve jménu obecné touhy po „míru mezi náboženstvími ve světě“, tvrdí emeritní papež, který v tomto ohledu na náboženství nepohlíží jako na „varianty jediné a téže reality“, která „nabírá různých forem“,

nýbrž jako na skutečnost „v pohybu na dějinné úrovni, tak jako jsou v pohybu národy a kultury“. Z křesťanského pohledu může setkání s Ježíšem tyto národy a kultury „plně dovést k jejich pravdě“. Kristus totiž neníčí dějiny a kultury, se kterými vstupuje do kontaktu, nýbrž vkládá je „do čehosi vyššího, k čemuž tyto národy a kultury putují“, vede je k „očišťování a dozrávání“. Z tohoto setkání pramení nový život a projevují se nové rozměry víry, přinášející radost.

Benedikt XVI. odmítá pozitivistickou hypotézu, podle které se náboženství může považovat za překonané. „Člověk se umenšuje, a nikoliv zvětšuje, pokud zde již není prostor pro ethos, který člověka na základě jeho autentické přirozenosti odkazuje za pragmatismus a směřuje jeho pohled k Bohu.“ Odtud tedy pochází přesvědčení, „že v hluboce změněném světě je i nadále odůvodněná úloha komunikovat druhým evangelium Ježíše Krista“. A to také z toho důvodu, uzavírá Benedikt XVI., že „radost vyžaduje, aby byla sdělována“, stejně jako láska a pravda. Nikoliv s cílem „zajistit našemu společenství co nejvyšší možný počet členů“, a tím méně s „mocenskými cíli“. Avšak kvůli tomu, že láska, žitá v pravdě, „je ryze důkazem pravdivosti křesťanství“, stojí v poselství, které emeritní papež zaslal na římskou univerzitu Urbaniana.

Podle www.radiovaticana.cz

Za obvyklé považují svatí učitelé, že kdo se měsíc nebo nanejvýš dva měsíce nic nemodlil, toho není možné považovat za prostého od těžkého hříchu. (Viz Lessius na uvedeném místě.) Příčinou toho je: Protože modlitba je prostředkem, bez něhož nemůžeme udržet stav potřebný pro naši blaženost.

Proste, a bude vám dáno. Kdo prosí, ten dostane. Kdo tedy neprosí, říká svatá Terezie, ten nedostane nic.

A ještě před ní řekl svatý Jakub: „Nemáte, protože neprosíte.“ (Jak 4,2) Zvláště je ale modlitba důležitá k dosažení ctnosti zdrženlivosti: „Pochopil jsem, že se moudrosti nedomohu, leda když mi ji dá Bůh, ... a tak jsem se obrátil k Pánu a pomodlil se k němu.“ (Mdr 8,21) Vyvodme z to-

ho tento závěr: Kdo se modlí, bude jistě blažený. Kdo se nemodlí, bude jistě zavržen. Všichni, kdo se stali blaženými, byli blaženi skrze modlitbu. Všichni, kdo byli zavrženi, byli zavrženi proto, že se nemodlili, a to je v pekle nejvíce uvede do zoufalství, že modlitbou se lehce mohli stát blaženými, ale teď už není čas, aby to udělali.

CHVÁLY A PROSBY

Ach můj Vykupiteli! Jak jsem mohl až dosud žít, aniž bych na Tebe pomyslel? Ty jsi byl připraven propůjčit mi všechny milosti, o které bych Tě poprosil, Ty jsi čekal jenom na moje prosby. Ale já jsem myslel jenom na uspokojení svých smyslů, přičemž mi málo záleželo na tom, že přijdu o Tvoji lásku a milost. Pane, zapomeň na všechnu

Každý typ společnosti, ať je jakéhokoliv druhu, se skládá z lidí a je tak postaven na lidské přirozenosti. Velmi zřetelně je to vidět na „nejmenším“ a nejpřehlednějším příkladu, na rodině. Rodina má zvláštní předpoklady, které ji činí „rodinou“ a ne třeba „vesnicí“, „studentskou komunitou“ nebo „hudebním spolkem“.

O „rodině“ můžeme mluvit jenom tehdy, když jsou spolu přítomny její podstatné prvky. Základním měřítkem je přítomnost plození a výchova vlastního potomstva. Rodina je bezpodmínečně založena na rozmnožování, a je proto odkázána na vzájemnou a jednotnou přítomnost podstatných vlastností ženy a podstatných vlastností muže. Rodina spočívá v manželství a toto zase v přirozenosti člověka, která je ve zdravé formě zaměřena na opačné pohlaví.

Teď se ale může stát, že za určitých okolností – jako jsou válka, úraz, rozvod – nastanou situace, při nichž otec nebo matka chybí. To je ale nedostatek, ke kterému dochází na základě „vyšší moci“ a považuje se za situaci nedostatku. I za takových okolností vyrostly velké osobnosti, ale to ne kvůli, nýbrž navzdory chybějící úplnosti rodiny. Podstatné přitom je, že vyrostly v opravdovém pochopení toho, co vlastně rodina je a v čem spočívá přirozenost člověka.

Jiné je to ale při takzvaných homo-adopcích. Tady jde už od počátku o úplně zvrácený a převrácený obraz rodiny, hodnot a lidské přirozenosti a to nemůže zůstat bez těžkých následků. Protože takto zprostředkovaný špatný obraz bude později následován, snad ne u všech, ale přesto mnohými postiženými dětmi jako „právoplatný způsob rodiny“, a tak se postupně bude stávat pevnou součástí společenského vědomí. Nemluvíme přitom o nějakém budoucím nebezpečí, o nějaké hypotéze, nýbrž o skutečnosti, jež v posledních letech postupuje a je podporována velmi agresivní ideologickou kampaní, která se v nejbližší době má ještě více zotřovat. Není to něco, co má přijít, už jsme uprostřed toho!

V dlouhodobém výhledu je další trvání naší civilizace a kultury, tak jak jsme ji dosud znali, nanejvýš ohroženo. K tomu přispívají další faktory, třeba například masivní nárůst islámu v západních

Když se chce člověk znovu přetvořit

Genderová společnost je modelem, který není schopný přežít

Nikdo není schopen přestavět společnost a svět mimo předem daný řád. To bude také osud genderové ideologie. Následující příspěvek o tom mluví zřetelně.

zemích. Evropa jako kulturní pojem může tímto dokonce zaniknout.

To není žádná strašidelná vize, nýbrž nanejvýš skutečné, konkrétní, statisticky dokazatelné nebezpečí, jehož vývoj už začal a blíží se vysokou rychlostí k tomu bodu, kdy se stane nevratným.

Člověk je už od revolučních 60. let minulého století vychováván systematicky k tomu, aby jednal proti své vlastní podstatě. Také dnešní duchovní pocházejí z tohoto výchovného systému a vnášejí jej proto do svého vlastního působení, jestliže se předtím nebránili před omyly, za nimiž stojí mylné základní ideje, a jestliže se jim nepokoušeli patřičným způsobem odporovat. Homo- a genderová ideologie napadá všechno, co je v lidské přirozenosti, to znamená, co je vloženo do podstaty člověka. Tím je ale zasažen a zraněn nerv udržující život! Věřící katolíci poznávají tuto podstatu jako božské uspořádání stvoření, že jednání proti ně-

mu člověku škodí. Ateista ale pozná to též na objektivních faktech, i když je neodvozuje od Boha.

Je napadáno zdravé uvědomění si sebe sama jako muže a ženy. Člověk se narodil jako ten nebo onen, je to danost přírody, o kterou se ona stará zrovna tak málo, jako o to, kde nebo kdy by se chtěl narodit. Je to nezměnitelný biologický fakt a protiví se zdravému rozumu tvrdit, že by si mohl svoje pohlaví svobodně volit, nebo že to je jenom společenská role. Podléhá to volbě stejně málo, jako by si někdo mohl volit, že by se raději narodil losem, havranem nebo vorvaněm. Člověk je z objektivních biologických důvodů člověkem, ne losem, a ze stejných důvodů je mužem nebo ženou.

Ale také rodina je napadána. Tato základní jednotka společnosti se stará ve svém biologickém rozměru o pokračování společnosti, o její zdravé udržení. Tam, kde se kreslí špatný obraz rodiny a manželství, tam společnost nevyhnutelně duševně onemocní. (Kreslení špatného obrazu spočívá ve schvalování homosexuálních praktik, rozbíjení manželství jako monogamního svazku muže a ženy, uznání svobodné volby pohlaví.) A toto onemocnění se projeví na vzhledu, který se nedá popsat jako normální a zdravý. Projeví se jako nesrovnalost, na jejímž konci nastane zhroucení státotvorných struktur a spojitosti.

Protože s gender- a homoideologií je nezbytně spojen pokus člověka, aby se sám navrhoval. To ale předpokládá, že dané věci (nebo teologicky řečeno Bůh a jeho vůle) už nebudou uznávány. Ze začátku to může být ojedinělé, ale postupně se může stát všeobecným postojem. Tímto ale musí společnost nejprve onemocnět a nakonec se v sobě zhroutit.

Odchov dětí se stane stále více mechanickou věcí podle vykonstruovaného schématu X a ztratí svůj přirozený a lidský rozměr výchovy. Stát a demokraticky

Peter Alexander v ženských šatech v Charleyově tetě. Co dříve bylo směšné, je dnes ideologickým nástrojem.

rozhodující vůle většiny jsou těmi, kdo diktují, k jakému myšlení budou děti drilovány ve státních výchovných ústavách. Společensky obstát mohou jenom ty děti, které se nebudou odchylovat od jednotného smýšlení.

Problém je také v tom, že úkoly nejsou vázány na objektivní pravdu, ale jsou od ní vědomě odtrženy a nahrazeny většinou modelem, který nebude převzat z přírody, nýbrž od lidí, lidmi určovaný, a proto v sobě neponese pravdu. Takovému modelu chybí takřikajíc „duše“.

Kde člověk jedná proti vlastní přirozenosti, tam se nakonec nezbytně také stane tím, který se obrátí sám proti sobě. Člověk, který by se rád sám stvořil a sám sebe zkonstruoval, skončí nakonec jako chybná konstrukce. A to je přesně ten bod, na němž se dnes nacházíme: Nové světové a společenské uspořádání je od základu

chybnou konstrukcí, která nám pomalu začíná padat na hlavu.

Nejde zde o pouhé kulturní vnějškové záležitosti, které se změní. Problém vězí podstatně hlouběji, vždyť se dotýká toho podstatného v člověku, jeho lidské existence, a nejde jenom o módu. Už se nejedná jako před 100 lety o jednoduchou otázku, jestli ženy smí nosit kalhoty nebo ne, protože tento oděv se považoval za mužský.

Abychom na tomto příkladu názorně ukázali, otázka není v tom, jestli kalhoty nebo ne, nýbrž: Proč ty kalhoty? Dokud nejde o to, aby se žena chovala mužsky, pak to byla jenom otázka módy a byla ponechána na vkusu.

Stejně vnější znamení změní úplně svůj význam, kdyby se změnila motivace: Jakmile by šlo o to, svoji vlastní ženskost proměnit v kýženou mužskost, byly by výsledky úplně jiné. Totéž platí také na

opak: Když dnes slyšíme, že ve školách se vyskytují chlapci, kteří se v určitých dnech objevují v dívčím oblečení (sukně, šaty), je to něco úplně jiného, než když jsou ve Skotsku vyzýváni chlapci, aby přišli v národním kroji.

Protože nebezpečí nehrozí ve vnějškovostech jako takových, ale tehdy, když za tím stojí odpovídající ideologie. Když se v německých komediích 50. až 70. let muži často nechtěně objevovali v ženském oblečení, a někdy na ně dokonce ženitby chtívali muži házeli očkem a začínali se jim dvořit, mělo to humoristické základy, protože situace byla groteskní.

Tehdy byl obraz rodiny pevný, proto mohly scény působit komicky a neměly v sobě nic neslušného.

V naší dnešní situaci by byly stejné scény zbaveny své původní nevinnosti. Dnes jde o vědomě vyvolanou necitlivost, aby

Genderová teorie je antropologická hereze

V synodní aule se mluvilo rovněž o výzvách, které kladou zastánci tzv. teorie genderu, a o nátlaku, který mezinárodní organizace vyvíjejí prostřednictvím této teorie, a to zejména na africké země. Pro Vatikánský rozhlas hovořil jeden z významných znalců tohoto jevu, psychoanalytik P. Tony Anatrella SJ. Synody o rodině se účastnil jako odborný poradce.

„Synodní otcové zaznamenali, například velké výzvy klade uniformované myšlení, které vnucuje teorie genderu. Je to jev, který zažíváme nejenom v západním světě, ale také v Africe. Některé africké země, které necítí toto »jediné myšlení«, budou odříznuty od finanční pomoci západních států. Vystává tu ideologie, která zbavuje pojem rodiny jeho významu a razí názor, že základem rodiny je sexuální pud, a to i homosexuální. Různé sexuální orientace ovšem nemohou stát na počátku páru nebo rodiny.“

Tato teorie se v různých zemích prosazuje skrze novou legislativu.

„Jedná se o zákony občanského práva, které přijímají různé parlamenty, aby zcela změnily představu o sexua-

litě a sexuální identitě. Je snaha, aby děti ve školách byly již odmalička, tedy od mateřské školky, vedeny k názoru, že mužské nebo ženské pohlaví není přirozená danost. Je naopak údajně dobré experimentovat s různými sexuálními orientacemi, v souladu s různými touhami.“

Nemyslíte si, že v těchto tématech vládne tak trochu zmatek, včetně katolických kruhů?

„Ano, je tu velký zmatek, a to také v katolickém prostředí. Ideologie genderu, stejně jako marxismus v minulém století, dnes proniká do těla církve a společnosti, aniž by si to pastýři a kulturní lidé uvědomovali a připravili se na příslušnou kulturní reakci. Ve svých knihách jsem ukázal, proč není možné mluvit o homosexuálním páru nebo homosexuální rodině. Tyto pojmy neexistují, vhodnými termíny by spíše mohly být »homosexuální duo« nebo »partnerství«. Slovo »pár« je vyhrazeno muži a ženě. Pouze oni dva se mohou natolik sexuálně doplňovat, aby zplodili život. Dvě osoby téhož pohlaví nemohou stvořit život jiného člověka.“

Pokud poukazujeme na tyto pojmy, neznamená to odsouzení...

„Jistě, učení církve a katolický katechismus mluví jasně o absenci jakékoliv diskriminace vůči homosexuálním osobám a vyzývají k přijetí, pochopení a doprovázení.“

Myslíte si, že církvi hrozí, že bude ve své opozici k teorii genderu umlčena?

„Ano, církvi zcela jasně hrozí, že bude v těchto otázkách napadána. Teorie genderu je totiž antropologická hereze, proti které bude církev stále povinována hlásat totéž poselství: tedy, že všichni lidé jsou syny a dcerami Boha, povolánymi ke spáse a ke svatosti v Ježíši Kristu, avšak nikoli jakýmkoliv způsobem a za užití jakýchkoliv prostředků.“

Marxismus byl poražen, protože existovaly menšiny, které dokázaly odolat kulturní uniformitě dané doby. A také genderová ideologie bude překonána, pokud zde budou menšiny, které přemohou strach a dokáží své době nabídnout nové hlásání evangelia, které poukáže na omyl této nové antropologické hereze,“ uzavřel poradce Papežské rady pro rodinu, francouzský jezuita Tony Anatrella.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

se mohla genderová ideologie lépe naočkovat. Proto není možné určité jevy vykonávat jako pouhé vnějškovosti. Stejně jednání, které by bylo vlastně nevinné, se může s odpovídajícím ideologickým pozadím stát nebezpečným pro společnost. Stálým předváděním určitých věcí a situací se má vědomě navodit zdání přijatelnosti. To vše už od školních a dětských knih!

Společnost se bude genderovým směrem měnit od základu. Jedná se volně podle hesla: Jestliže chceš měnit společnost, tak změň rodinu. A to funguje. Základním předpokladem pro to je bezbožnost, která je připravena neuznávat samotná Boží nejočividnější díla. Katastrofální důsledky se budou nejenom „stávat“ – vždyt budou vědomě chtěny a aktivně podporovány!

(Autor je teolog z arcidiecéze Salzburg.)
Z VISION 2000 - 5/2014 přeložil -mp-

VIGILIE ZA POČATÝ LIDSKÝ ŽIVOT - SPOJME SE V MODLITBĚ!

V sobotu před první nedělí adventní (29. listopadu) budeme mít možnost v mnoha farnostech zúčastnit se vigilie za počatý lidský život – podrobně jsme o tomto modlitebním tažení, které vzniklo v rámci celé katolické církve na přání Svatého otce Benedikta XVI., psali ve Světle 45/2012. Připomínáme, že právě v dnešní době je třeba co nejvíce nasadit duchovní síly a prosit Boha o ochranu a záchranu všech počatých lidských bytostí. Je to naše křesťanská povinnost! Proto, kdo se nemůže zúčastnit vigilie, ať aspoň nějaký čas věnuje modlitbě na tento úmysl. Bude-li modlitba případně spojena s odevzdáním své nemoci, utrpení, těžkosti Bohu, přinese jistě o to hojnější ovoce.

Jako vhodnou pomůcku nabízíme sbírku modliteb **Dvanáct perel pro Ježíše**, která byla připravena Markétou Tomečkovou právě k vigilii za počatý lidský život.

Redakce

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 117x170 mm, 88 stran, 80 Kč

Vzpomínky na papeže Pia X. (4)

Jak Pius X. zapůsobil na státníky

Kníže von Bülow – jak je dobře známo – poté, co přestal být kancléřem Německého císařství, měl ve zvyku strávit každou zimu a jaro v Římě, kde vlastnil *Villa Malta*, a žádný rok při svém příchodu do Věčného města a při svém odchodu z něho nikdy nepomenul požádat o audienci u Svatého otce. Tyto rozhovory s Piem X. se ho vždy nesmírně dotkly a po svém přijetí mi pokaždé dával najevo svůj obdiv pro Svatého otce, který ho ohromoval bystrostí svých postřehů a přesností svých úsudků o lidech a věcech. Často jsem ho slyšel, jak komentoval svou audienci následujícími slovy: „Všechno, co mi toto ráno Jeho Svatost řekla, je tak pravdivé, tak spravedlivé! Setkal jsem se s mnoha monarchy a vládci, avšak zřídka jsem u někoho z nich narazil na tak pozoruhodný vhled do lidské přirozenosti či na poznání, jaké má Jeho Svatost o silách, jež řídí svět a moderní společnost.“

Slyšel jsem důvěrně říci, že kníže von Bülow byl proti Velké válce a proti politice, která k ní vedla. Nejsem schopen posoudit, zda to byla pravda či nikoliv, avšak co mimo jakoukoliv pochybnost mohu potvrdit, je to, že ani on, ani kdokoliv jiný nezaslechl z úst Pia X. jediné slovo, které by podporovalo či ospravedlňovalo záměr vyvolat agresi či vypuknutí násilí, a že svatý papež by prolil vlastní krev za to, aby zabránil hroznému konfliktu a ochránil lidstvo před nevýslovným utrpením způsobeným válkou.

Émile Ollivier, distingovaný francouzský státník, který měl příležitost dlouze hovořit se Svatým otcem v prvních dnech jeho pontifikátu, vyjádřil své ocenění téměř stejnými slovy a pak připojil to, co bylo zaznamenáno v tisku: „On nemá oficiální majestát Lva XIII., ale má důstojnost vycházející z jeho neodolatelné laskavosti a dobroty. To, co mě zasáhlo nejvíce, jsou nadprůměrné dary jeho mysli. Jeho inteligence je utvářena průzračností, jasností a přesností. Je obdivuhodným posluchačem, správně rozumí tomu, co mu bylo

řeceno, a jde rovnou, rozhodně a citlivě k jádru věci, které dokáže shrnout v několika přesných slovech; žádné snění, žádné bloumání, nýbrž smysl pro realitu a rychlé poznání toho, co je možné a co nikoliv. Avšak co na mě zapůsobilo ještě více než osobní kouzlo a inteligence Pia X., je jeho neohroženost. Má pravou odvahu, laskavou, pokojnou a bez vychloubání. On nikdy nezvolá: *non possumus* [nemůžeme], ale když bude donucen to vyslovit, učiní tak tichým hlasem a pak zůstane neoblomný. Nastanou-li nepříznivé okolnosti, můžete od něho očekávat veliké věci. Dokáže být příležitostně obojím: i hrdinou, i světcem.“

Hrabě Goluchowski, hrabě Sturza, sir Wilfrid Laurier, Mr. John Redmond a další prominentní státníci a politikové Evropy a Ameriky nebyli méně výstižní, když formulovali své podobné ocenění darů a charakteru zesnulého papeže.

Arcibiskup Bignami ze Syrakus na Sicílii, mě v prosinci 1917 navštívil, aby mi poreferoval o velmi dlouhém rozhovoru, který měl několik dní předtím s jedním z nejznámějších italských ministrů, tehdy u moci, ke kterému došlo, když se s ním setkal během cesty na svůj ostrov. Tento význačný člen vlády poté, co výmluvně promluvil o zásluhách a úspěších Pia X., neváhal prohlásit, že podle jeho názoru obecný obdiv dobroty Svatého otce způsobil, že mnozí přehlíželi jeho další vynikající vlastnosti, které ho, jak si myslí, zařazují mezi největší papeže katolické církve. A dodal, že on sám neměl nikdy příležitost setkat se s Jeho Svatostí, a proto neměl osobní zkušenost kouzla jeho dobroty, ale že ho posuzuje na základě jeho skutků, jež mohl při mnoha příležitostech osobně ocenit. Toto prohlášení z úst Monsignora Bignamiho jsem hned písemně zaznamenal.

(Pokračování)

Z anglického originálu
„*Memories of Pope Pius X*“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Pondělí 10. 11. 2014: 6:05 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 V rukou Božích 7:05 Chlieb náš každodenný 7:15 Přejeme si... 7:30 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 7:50 Berů nás 8:15 Outdoor Films s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život 9:50 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 10:05 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 11:10 Cirkus Noeland (18. díl) 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Koncert manželů Radových 13:40 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky 14:45 Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno 15:35 V souvislostech (71. díl) 16:00 GOODWILLBOY V. (5. díl) 16:50 Salesiánský magazín 17:05 Mikroregion Východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem 17:20 Karmelitánky v Chile 17:30 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 18:00 Na druhé straně zdi 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti 18:40 Sedmihlásky 18:45 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 10. 11. 2014 20:00 Křížovatka v Příchovicích [P] 20:55 Magazín Festivalu dobrých zpráv [P] 21:05 Terra Santa News: 5. 11. 2014 21:25 Sestra Tereza Valsé Pantellini- místa a vzpomínky 22:00 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě 23:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Noemova pošta: listopad.

Úterý 11. 11. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 10. 11. 2014 6:15 Má vlast: Hustopeče nad Bečvou 7:50 Cesta k andělům (87. díl) 8:45 Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením 8:55 GOODWILLBOY V. (5. díl) 9:45 Magazín Festivalu dobrých zpráv 10:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě 11:25 Legrace za pár drobných 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 10. 11. 2014 12:25 Platinové písničky (72. díl): Dechovka 12:55 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 13:20 Dar z Medžugorje 13:45 Chlieb náš každodenný 13:55 Sestra Tereza Valsé Pantellini- místa a vzpomínky 14:25 Noemova pošta: listopad 16:00 Přejeme si... 16:15 Charita ve středu – pomoc osamělým ve stáří (7. díl) 17:15 Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi 17:35 Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová 17:55 Cirkus Noeland (18. díl) 18:25 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti 18:40 Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad 19:15 Taizé Praha 2014 – Evropské setkání mladých 19:35 Zpravodajské Noeviny: 11. 11. 2014 [P] 20:00 Kde končí Evropa II. Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 20:55 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (1. díl) [P] 21:15 Slib [P] 22:05 P. S. 22:15 Zpravodajské Noeviny: 11. 11. 2014 22:30 Přejeme si... 22:45 Zprávy z Věčného města: 10. 11. 2014 22:55 Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti 23:05 Terra Santa News: 5. 11. 2014 23:30 Jak potkávat svět – s manžely Javůrkovými 0:50 Charita Veselí nad Moravou.

Středa 12. 11. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 11. 2014 6:20 Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno 7:10 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 7:35 Na jedné lodi (2. díl) 8:35 Věci víry 9:00 Zprávy z Věčného města: 10. 11. 2014 9:10 Práce

Charity v Mexiku 9:30 Mikroregion Východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem 9:40 Melódia dúhy 10:00 Generální audience [L] 11:20 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (1. díl) 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Křížovatka v Příchovicích 13:45 Dobrý Pastier 14:20 Na koberečku 14:30 Zpravodajské Noeviny: 11. 11. 2014 14:50 V posteli POD NEBESY V. (6. díl) 15:45 Magazín Festivalu dobrých zpráv 16:00 Festival dobrých zpráv 2014: Soutěžní snímky festivalu – 1. část [P] 19:00 Sedmihlásky 19:05 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti 19:15 Terra Santa News: 12. 11. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Žijeme v nádherné době [P] 22:15 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD 22:30 Generální audience Svatého otce 23:00 Na východ od Rima 23:15 Salesiánský magazín 23:30 Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky 0:05 Záliv svatých.

Čtvrtek 13. 11. 2014: 6:05 Taizé Praha 2014 – Evropské setkání mladých 6:25 Organ v nebi 6:50 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 7:30 Platinové písničky (72. díl): Dechovka 8:00 Terra Santa News: 12. 11. 2014 8:20 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD 8:35 Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází 9:35 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 9:45 Přejeme si... 10:05 Noemova pošta: listopad 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Má vlast: Hustopeče nad Bečvou 13:50 Generální audience Svatého otce 14:20 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 14:40 Berů nás 15:05 Vlkolínek: pohlednice 15:15 Duchovní malby (9. díl): Svatí 15:40 Zpravodajské Noeviny: 11. 11. 2014 16:00 Festival dobrých zpráv 2014: Soutěžní snímky festivalu – 2. část [P] 19:05 Sedmihlásky 19:10 Klaunský pohádkový kuffík (23. díl): O věrnosti 19:20 Magazín Festivalu dobrých zpráv 19:35 Zpravodajské Noeviny: 13. 11. 2014 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (100. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales 22:05 Píseň o veliké pouti 23:00 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 0:05 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (1. díl) 0:25 Zpravodajské Noeviny: 13. 11. 2014 0:40 Slib.

Pátek 14. 11. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 11. 2014 6:20 Práce Charity v Mexiku 6:40 Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky 7:10 Cvrlikání 8:15 Krasohled (9. díl) 8:40 Salesiánský magazín 9:00 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Žijeme v nádherné době 10:10 Na koberečku 10:20 Křížovatka v Příchovicích 11:15 Taizé Praha 2014 – Evropské setkání mladých 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (23. díl): O věrnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Duchovní malby

Centrum pro rodinu Vizovice Vás srdečně zve ve dnech **21. – 23. 11. 2014** na **DUCHOVNÍ OBNOVU PRO VDOVY A VDOVCE** k ukončení církevního roku a vstupu do adventu s **Mons. Vojtěchem Šimou – poutním dům Stojanov, Velehrad**. Od 15 hodin možnost ubytování, mše svatá v 18 hodin. **Přihlášky (do 13. 11. 2014)** a bližší informace: Marie Máčalová, majka.macal@seznam.cz, mobil 739 202 770. Ze Zlína a okolí je možno domluvit autobus.

(9. díl): Svatí 13:10 Přejeme si... 13:25 Šovaneč 13:55 Koncert manželů Radových 14:50 Zpravodajské Noeviny: 13. 11. 2014 15:05 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (1. díl) 15:25 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 16:10 Kde končí Evropa II. Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 17:10 V posteli POD NEBESY V. (6. díl) 18:10 Cirkus Noeland (18. díl) 18:40 Mašinky (1. díl): O neposedné kolegynici 18:50 Sedmihlásky 18:55 Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales 19:30 Chlieb náš každodenný 19:40 Zprávy z Věčného města: 14. 11. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: 25 let od sametové revoluce [L] 21:35 Největší přání [P] 23:00 Přejeme si... 23:15 Cesta k andělům (87. díl) 0:10 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD 0:25 Věci víry 0:50 Mikroregion Východní Slovácko: Korytná.

Sobota 15. 11. 2014: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko: Korytná 6:15 Zprávy z Věčného města: 14. 11. 2014 6:25 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD 6:40 Terra Santa News: 12. 11. 2014 7:00 Magazín Festivalu dobrých zpráv 7:15 Kde končí Evropa II. Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 8:15 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 8:25 Cirkus Noeland (18. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad 9:40 V posteli POD NEBESY V. (6. díl) 10:40 Berů nás 11:05 Víac než diaspora 11:20 Práce Charity v Mexiku 11:40 Salesiánský magazín 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Zprávy z Věčného města: 14. 11. 2014 12:30 Přejeme si... 12:45 Poutní místo Starý Bohumín 13:00 Festival dobrých zpráv 2014: Soutěžní snímky festivalu – 3. část [P] 16:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (100. díl) 17:30 Zpravodajské Noeviny: 13. 11. 2014 17:45 Mikroregion Východní Slovácko: Korytná 18:00 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 18:30 Mašinky (1. díl): O neposedné kolegynici 18:40 Sedmihlásky 18:45 Slib 19:30 V souvislostech (72. díl) [P] 20:00 Zdenka [P] 20:50 Harfa Noemova (25. díl) [P] 21:20 Kalvária Nitrianské Pravno [P] 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 14. 11. 2014 22:20 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 23:00 Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno 23:50 Budu pomáhat: Okamžik 0:05 Koncert manželů Radových.

Neděle 16. 11. 2014: 6:15 Duchovní malby (9. díl): Svatí 6:40 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (100. díl) 8:00 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 8:10 Šovaneč 8:35 Taizé Praha 2014 – Evropské setkání mladých 8:55 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 10:00 Zprávy z Věčného města: 14. 11. 2014 10:15 Zdenka 11:05 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (72. díl) 12:40 Magazín Festivalu dobrých zpráv 13:00 Festival dobrých zpráv 2014: Soutěžní snímky festivalu – 4. část 16:05 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (1. díl) 16:25 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD 16:40 Zprávy z Věčného města: 14. 11. 2014 17:00 Mše svatá z kostela sv. Voršily v Praze [L] 18:20 Sedmihlásky [P] 18:25 Cirkus Noeland (19. díl) [P] 18:55 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Má vlast: Lysá nad Labem [P] 21:40 V souvislostech (72. díl) 22:05 Na jedné lodi (2. díl) 23:05 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:20 Slib 0:10 Zpravodajský souhrn týdne.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Modlete se v tomto čase milosti a prostě o přímlovu všechny svaté, kteří už jsou ve světle. Oni nechť vám jsou den co den příkladem a povzbuzením na cestě vašeho obrácení. Děti moje, buďte si vědomy, že váš život je krátký a pomíjivý. Proto dychtíte po věčnosti a připravujte vaše srdce v modlitbě. Já jsem s vámi a přimlouvám se u svého Syna za každého z vás, zvláště za ty, kteří se mně a mému Synu zasvětili. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. října 2014

Zveme Vás na duchovní cvičení „EXERCICIE PRO KNĚZE“ ve dnech 23. 11. – 29. 11. 2014. KDE: exerciční dům, Svatá Hora – Příbram. **Přednášející:** P. Pavel Pola, OCD – kněz řádu bosých karmelitánů, působí v klášteře Pražského Jezulátka v Praze. **Příjezd:** v neděli 15.00–17.30 hod. **odjezd:** v sobotu v 8.30 hod. **Cena:** 2310 Kč. **Přihlášky – jen písemně:** Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz. Tel.: 00420 731 619 800.

Omlouváme se čtenářům za chybu ve Světle č. 43, kde v úmyslech Apoštolátu modlitby bylo chybně uvedeno, že jde o úmysly na měsíc říjen. Ve skutečnosti šlo o úmysly na měsíc listopad – chyba byla jen v titulku. Děkujeme za pochopení. *Redakce*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. LISTOPADU 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 11.	PO 10. 11.	ÚT 11. 11.	ST 12. 11.	ČT 13. 11.	PÁ 14. 11.	SO 15. 11.									
Antifona	1637	1854	1734	1953	1587	1792	1708	1924	1741	1961	1213	1346	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	786	884	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1638	1854	1734	1953	1723	1941	1708	1925	1864	1796	1213	1346	1666	1883		
Antifony	1639	1855	1151	1279	1587	1792	1183	1313	1865	1797	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	813	914	1152	1280	813	914	1183	1313	813	813	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1639	1855	1735	1954	1587	1793	1710	1926	1865	1797	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	1639	1856	1586	1791	1588	1793	1710	1927	1865	1797	1218	1351	1669	1886		
Prosby	1640	1856	1724	1943	1724	1943	1711	1927	1744	1963	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	1640	1857	1586	1791	1588	1793	1589	1795	1866	1797	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	890	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1641	1857	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1641	1857	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	1641	1857	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
Hymnus	1642	1859	1642	1859	1736	1955	1727	1946	1714	1932	1866	1798	1223	1358	807	907
Antifony	1633	1849	1643	1859	1161	1290	1588	1793	1193	1324	1867	1799	1224	1358	808	908
Žalmy	1633	1849	1643	1860	1161	1291	1729	1947	1193	1324	1747	1966	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1636	1852	1646	1863	1737	1956	1588	1794	1717	1934	1867	1799	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	1637	1853	1647	1863	1586	1791	1589	1794	1717	1935	1867	1799	1227	1361	726	819
Prosby	1637	1853	1647	1863	1731	1950	1731	1950	1718	1936	1750	1969	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	1640	1857	1641	1857	1586	1791	1588	1793	1589	1795	1866	1797	1227	1362	726	820
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, Vodní 13, Brno – PROGRAMY:

KDYŽ DCERA DOSPÍVÁ • 10. 11. 2014

Přednáška pro rodiče o tom, co dívky v době dospívání prožívají a s jakými problémy dospívání se v poradně pro ženy a dívky často setkáváme. Probíraná témata: podpora zdravého sebevědomí v období dospívání, efektivní komunikace, význam rodinného prostředí a další témata.

NE/PLODNÉ OBDOBÍ PO PORODU • 13. 11. 2014

Lze se po porodu obejít bez hormonální antikoncepce a přitom neplánovaně neotěhotnět? Na našem workshopu se dozvíte, co vše může ovlivnit návrat plodnosti a jak stanovit plodné a neplodné období po porodu.

O MANŽELSTVÍ – PARTNERSKÁ KOMUNIKACE • 13. 11. 2014

Zveme na workshop určený pro snoubence i novomanžele, ve kterém hovoříme o způsobech komunikace, o naslouchání a manželském rozhovoru.

O MANŽELSTVÍ – LIDSKÁ SEXUALITA A PLÁNOVÁNÍ RODINY • 20. 11. 2014

Setkání pro snoubence i novomanžele, které by mělo pomoci, aby sexualita byla opravdu místem, kde se otevíráme lásce, místem vzájemného přijímání se. Diskuse se bude věnovat i problematice antikoncepce a otázkám vědomí plodnosti.

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PPR – 22. 11. 2014 ZAČÍNÁ KURZ, KTERÝ PROBÍHÁ O DVOU SOBOTÁCH.

Přijďte se naučit pro svůj osobní život, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti, jak spolehlivě předcházet nechtěnému početí. Diskuse se bude věnovat i problematice antikoncepce. Kurz je důležitým zdrojem základních nezakreslených znalostí pro ty, kdo chtějí pomáhat v dané problematice ve farnosti.

VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLÁŠKY NAJDETE NA www.cenap.cz.

Liturgická čtení

Neděle 9. 11. – svátek Posvěcení

lateránské baziliky

1. čt.: Ez 47,1–2.8–9.12

Ž 46(45),2–3.5–6.8–9

Odp.: 5 (*Proudy bystřin jsou k radosti Božímu městu, presvatému stánku Nejvyššího.*)

2. čt.: 1 Kor 3,9c–11.16–17

Ev.: Jan 2,13–22

Slovo na den: *Nedělejte z domu mého Otce tržnici!*

Pondělí 10. 11. – památka sv. Lva Velikého

1. čt.: Tit 1,1–9

Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

Ev.: Lk 17,1–6

Slovo na den: *Není možné, aby nepřišla pohoršení.*

Úterý 11. 11. – památka sv. Martina

1. čt.: Tit 2,1–8.11–14

Ž 37(36),3–4.18+23.27+29

Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

Ev.: Lk 17,7–10

Slovo na den: *Přepásej se a obsluhuj mě.*

Středa 12. 11. – památka sv. Josafata

1. čt.: Tit 3,1–7

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Lk 17,11–19

Slovo na den: *Tváří až k zemi.*

Čtvrtek 13. 11. – památka sv. Anežky České

1. čt.: Flm 7–20

Ž 146(145),6c–7.8–9a.9bc–10

Odp.: 5a (*Šťastný, komu pomáhá Bůh Jakubův. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 17,20–25

Slovo na den: *Nepřichází tak, že by se to dalo pozorovat.*

Pátek 14. 11. – ferie

1. čt.: 2 Jan 4–9

Ž 119(118),1.2.10.11.17.18

Odp.: 1b (*Blaze těm, kteří kráčeji v zákoně Hospodinově.*)

Ev.: Lk 17,26–37

Slovo na den: *Kdo si bude hledět život zachránit, ztratí ho.*

Sobota 15. 11. – nez. památka sv. Alberta Velikého nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 3 Jan 5–8

Ž 112(111),1–2.3–4.5–6

Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina. Nebo: Aleluja.*)

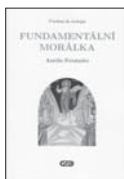
Ev.: Lk 18,1–8

Slovo na den: *Neochabovat.*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

FUNDAMENTÁLNÍ MORÁLKA

Aurelio Fernández • Ze španělštiny přeložila Blanka Čáplová • Odpovědný redaktor Michal Šabatka

Kniha představuje biblickou doktrínu a učení církevního magisteria ohledně etického jednání věřících. Zabývá se podstatou morální teologie a základy mravního jednání. Definuje poslední cíl člověka a rozlišování mezi dobrem a zlem. Vychází z klasické křesťanské antropologie, přičemž klade důraz na lidskou svobodu, která je předpokladem konání dobra. Kniha je napsána tak, aby byla přístupná i lidem, kteří nejsou odborníky na tuto problematiku. Vyšlo s církevním schválením.

Axis - asociace pro šíření dobré literatury, o. s.
Dotisk prvního vydání • Brož., A5, 168 stran, 190 Kč

MANŽELSTVÍ A RODINA

Jorge Miras - Juan Ignacio Bañares • Ze španělštiny přeložil Jakub Sluka • Odpovědný redaktor Michal Šabatka

Manželství a rodina jsou základní společenské struktury na celém světě. Tato publikace poskytuje ucelený úvod k základním tématům manželství a rodiny tak, jak je pojímá křesťanské zjevení. Autoři přístupným jazykem představují hlubokou provázanost katolické nauky a morálky s komplexním pohledem na člověka. Odhalení krásy manželství, radosti, kterou nabízí rodinný život, a poznání místa, jež manželství zaujímá v Božím plánu, je cestou překonání krize rodiny a manželství dnešní-

ho západního světa. Vyšlo s církevním schválením Apoštolského exarchátu řeckokatolické církve v ČR.

Axis - asociace pro šíření dobré literatury, o. s.
Brož., A5, 168 stran, 190 Kč

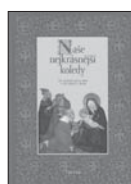
MALE BIBLICKÉ KOMPENDIUM

Debra K. Reidová a Martin Manser • Z angličtiny přeložil P. Vladimír Mikulica • Redigovala Mlada Mikulicová • Odpovědná redaktorka Šárka Kadlecová

Martin Manser a Debra K. Reidová vysvětlují vznik, obsah a současnou hodnotu Písma svatého. Tato knížka je vynikajícím úvodem pro čtenáře, kteří přistupují k Bibli poprvé, stejně jako kvalitní pomůckou těm, kteří ji četli už mnohokrát.

Euromedia Group, k. s. - Knižní klub
Váz., 178x178 mm, křídový papír, 192 stran, 249 Kč

NAŠE NEJKRÁSNEJŠÍ KOLEDY • 320 VÁNOČNÍCH PÍSNÍ A KOLED Z ČECH, MORAVY A SLEZSKA

Vybral, uspořádal a poznámkami opatřil Pavel Svoboda • Odpovědný redaktor Věroslav Němec

Tento sborník navazuje na menší autorův sborník *Zpěvy doby vánoční* a upozorňuje na souvislosti se sborníkem evropských vánočních písní *Zpěvy vánoční Evropy*. Sbírkou obsahuje písně harmonizované akordickými značkami, historicko-lingvistické poznámky a několik rejstříků. Je použitelná jak pro domácí muzicírování, tak i pro další zpracování pokročilými hudebníky.

Stanislav Juhaňák - TRITON • Váz., A4, 304 stran, 398 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.